

הגברים של מדיסון

עץ צומח של מרזבים, פס הפרדה צהוב, מפות סאבוויי מוגדלות ותאורה המדמה שלט ניאון הפכו את הדאנס-בר "מדיסון" למועדון עם וייב ניו יורקי של תנועה מתמדת. צמד המעצבים הילי לזרוב ורועי קרדנל מסטודיו Otherwise יצרו באמצעות המרכיבים האלה חוויה אורבנית מעוררת חושים. הרצליה פיתוח פינת מנהטן

מאת: רוני ארקוש | צילום: אלכס לובימוב

עץ של מרזבים, פס הפרדה צהוב ותחושה ניו יורקית ברורה. מראה כללי

20 מ"ר של דאנס-בר מעוצב ויוצא דופן - זו הייתה המטרה שניצבה בפני סטודיו Other:wise כשניגש לפרויקט עיצוב הפנים. הסטודיו דוגל ביצירת חללים ואלמנטים מגרי מחשבה, אשר להם קונספט ייחודי וסקס אפיל. בעזרת העיצוב מעניקים בסטודיו חוויה עתידנית ומתמסכת באווירה

המוטיב המרכזי בחלל הוא עץ מרזבים, שצמח במקור מאלמנט מגביל בחלל הנתון - עמוד שהיה נטוע במרכז החלל והפריע לאווירה. את העמוד חיפו השניים בשחור, ועליו הולבשו מרזבים אשר כיסו אותו

ייחודית לחלל, כך שנוצרת התעניינות מתחדשת של הלקוח והמשתמש המיועד. צמד המעצבים המוכשרים מתמחים בעיצוב פנים ובעיצוב מוצר בגישה של עיצוב סטטלי לתוצאה הסופית. מתוך פגישת הכנה עם בעלי המועדון עלה הרעיון של השראה מקבוצת הכדורסל ה"ניו יורק ניקס" שאותה אוהדים הבעלים. שמו של המועדון נגזר מאולם הכדורסל הרשמי של הקבוצה, הלא הוא ה"מדיסון סקוור גארדן". סיעור מוחות אינטנסיבי העלה שפע של אסוציאציות מניו יורק, ולבסוף נבחר המוטיב המפתיע של "מרזב אמריקאי" מחד וה"סנטרל פארק", הפארק המופלא שבלבה של ניו יורק, מאידך. כך למעשה יצרו הילי לזרוב ורועי קרדנל את השילוב שבין הטבעי לאורבני תחת אותה קורת גג. פלטת ההשראה

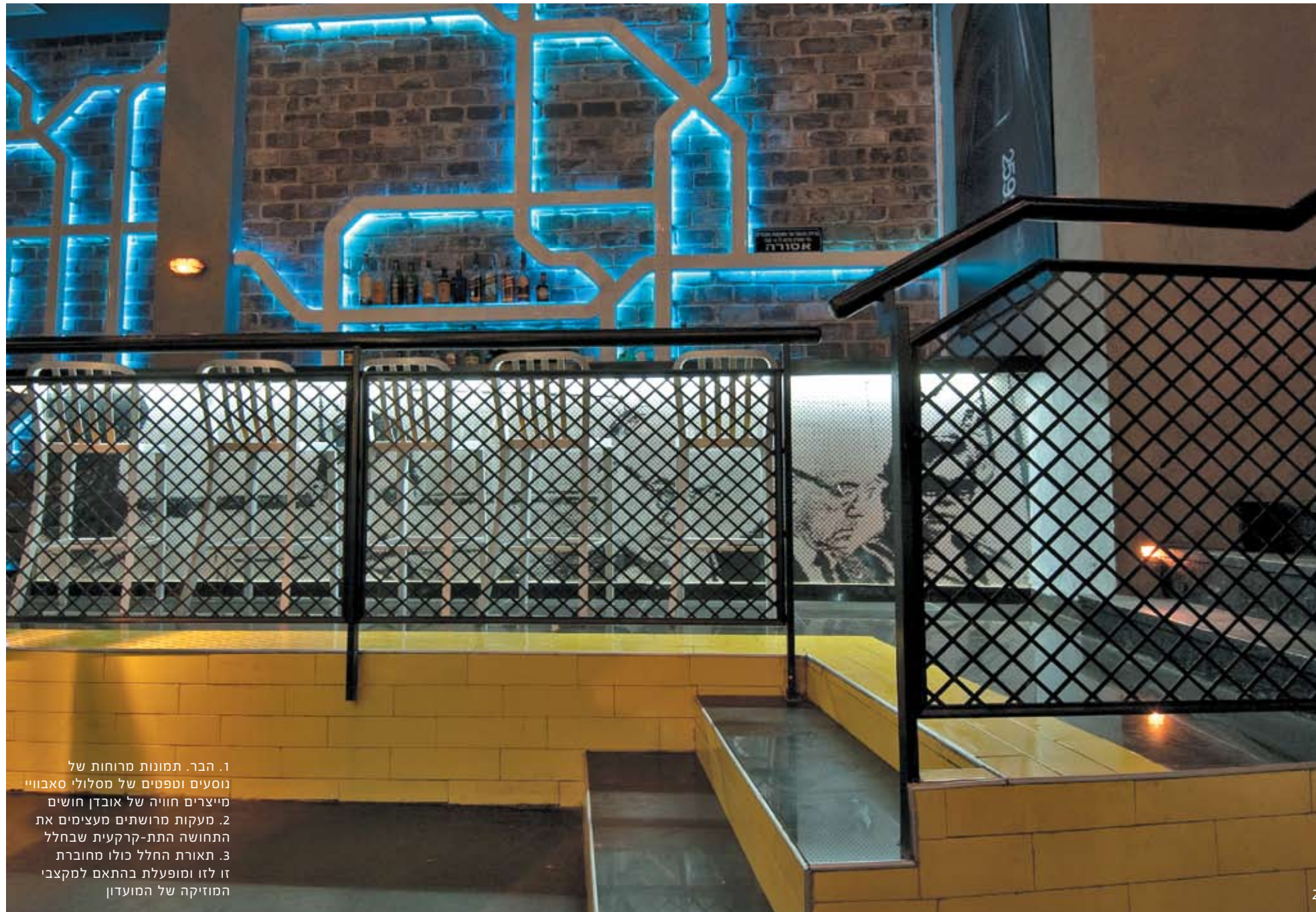
1

2

ששימשה אותם שפעה רעיונות, והשניים צמצמו אותם לכמה מוטיבים מרכזיים. תהליך המחקר והבנייה הקונספטואלית לוו בהתבוננות בתמונות ובסקירת רשמים מביקורו של קרדנל בניו יורק ובשימוש באסוציאציות המרובות המתלוות לדימוי של התפוח הגדול. "חווית הנסיעה בסאבווי של ניו יורק היא חוויה עתידנית של אובדן זמן", מספר לזרוב. "הנוסעים לא חווים את הנוף המתחלף ולא יודעים מה קורה בחוץ. רצינו לשוות לביקור במועדון תחושה דומה, תחושה של עתידנות ונסיעה בזמן". הביטוי העיצובי של הסאבווי מתקבל בעזרת שימוש בכמה אלמנטים אשר הבולט מביניהם הוא פס צהוב בקצה הבמה ההולך ונמשך לכל אורך החלל. פס זה מרמז על אותו פס הפרדה בולט ברציף הרכבת התחתית אשר מוכר לכול. המשכו של הפס לאורך המדרגות, כך חושף לזרוב, מסמן למבלה במועדון גם את הדרך למעלה, לאזור הבילוי הנוסף בקומת הגלריה, ומייצר המשכיות ויזואלית שמפתה את המבקרים לעלות ולבקר גם בקומה זו. המוטיב המרכזי בחלל הוא עץ מרזבים, שצמח במקור מאלמנט מגביל בחלל הנתון, כך מספר לזרוב: "מדובר באלמנט תלת-ממדי שנוצר הן מתוך התמודדות עם עמוד שהיה נטוע במרכז החלל והפריע לאווירה והן מחיפוש אחר אלמנט שיהיו בו כוח ועוצמה". את העמוד חיפו השניים בשחור, ועליו הולבשו מרזבים

1. שילוב המרזבים וקיר הבריקים נותן תחושה של סמטה אפולית עם תאורת ניאון
2. מבט על קומת הכניסה עם עיצוב מקיף המוליך את המבקרים גם לקומה העליונה

1. הבר. תמונות מרוחות של נוסעים וטפטים של מסלולי סאבוויי מייצרים חוויה של אובדן חושים
2. מעקות מרושתים מעצימים את התחושה התת-קרקעית שבחלל
3. תאורת החלל כולו מחוברת זו לזו ומופעלת בהתאם למקצבי המוזיקה של המועדון

1

דורכים על רצפת בטון בעלת מראה תעשייתי שהייתה קיימת במקום וחדשה. הצבעוניות שנבחרה נבנתה על בסיס הגוונים שבמפת הסאבוויי ומייצרת מראה זר, בינלאומי, אשר אינו נהוג בארץ. "צירנו מעין דיסנילנד למבוגרים", אומר לזרוב, "שמקנה אווירה של מועדון ייחודי". הלוגו של המקום, הנושא את שמו של המועדון, הולבש על גבי קיר ריבועים ובלוט מכל עבריו. החלל הפתוח הרחב של המועדון אפשר משחק גבהים ויוצר מראה אורבני המשולב באלמנטים ארכיטקטוניים מגוונים. בתוך החלל ישנם ארבעה ברים, שלושה בחלקו התחתון של המועדון ואחד בקומת הגלריה העליונה. בעזרת חלוקת הבר המרכזי לשניים התקבלה תחושה היקפית נוחה יותר, הוגדל מספר היושבים, ונוצרת תנועה חופשית יותר המאפשרת מעבר נוח ודינמי. כל תאורות הבר של הבר מקושרות זו לזו ניתן להדליק או לכבות את כולן בו זמנית, כך שבמהלך הבילוי מתקבל "אובדן אוריינטציה המעורר את החושים".

3

בבר ומייצרות, בעזרת הטשטוש, אפקט של ספק נוכחות ספק היעדרות. יחד עם הסאונד, התאורה וכמובן המשקאות האלכוהוליים נוצרת למבקרים חוויה במרחב זמן אחר, אשר מסייעת בנייתוק מהמציאות. בקירות הבר אשר לרגלי היושבים מיקמו המעצבים טפטים אשר עליהם הדפסה הפוכה של מפות ענק ממסלולי נסיעה מגוונים של הרכבת. המפות חוברו ובכך הפכו לאיקונה נטולת מיקום וסדר. כך למעשה הפכו המפות מסתם אלמנט דקורטיבי לטקסטורה בעלת נוכחות בחלל. על גבי קיר הבריקים, שמהווים סימן היכר ניו יורקי ומשמשים כרקע תפאורת, שולבו מרזבים אמריקאיים בארגון המדמה קטע ממפת הרכבת התחתית. השילוב בין השניים מודגש על ידי התאורה הכחולה שמתלווה למרזבים. לזרוב מוסיף ומספר כי בעזרת השילוב בין השניים מתקבלת תחושה של מעין "סמטה בין שני בניינים עם שלט ניאון ברקע". הרוקדים והמבלים במועדון

אשר כיסו אותו. המרזב האמריקאי הוא למעשה כינוי למרזב עם טקסטורה מבוקעת של חריצים. על גבי המרזבים הולבשה תאורת לד המתחלפת על פי מקצבי המוזיקה, כמו שאר התאורה בחלל המועדון. אלמנט זה היה אחד האתגרים בעיצוב הפנים של המועדון, חושף לזרוב, שכן מדובר במלאכת מחשבת מורכבת שכללה את חיווט החשמל, חיתוכים מרובים ותכנון שלל זוויות של המרזבים. כדי להכניס את המבלים לאווירה מוכרת, הוסיפו לזרוב וקרדנל ידיות אחיזה מעור המדמות את הידיות בסאבוויי ומקנות תחושה של חוסר יציבות כמו זו שחווים הנוסעים המיטלטלים ברכבת התחתית, התואמת לחוויית הבילוי במועדון. בנוסף מוקמו מעקות מרושתים שמייצרים נראות מוכרת ותחושה תת-קרקעית. את החוויה החזותית משלימות תמונות ענק בשחור-לבן, מרוחות ומפוקסולות, של נוסעים ברכבת, בהוויה של המתנה. הדמויות המעניינות מדמות את היושבים